

فارسی کرمان

بخشن دوم

واژه نامه

این رساله را در دو بخش فراهم کرده بودیم و همینکه بخش دوم که واژه نامه است آماده چاپ شد در یافتیم که به بخشی دیگر نیازمندیم که در آن گفته ریگ (فللکل) کرمان آورده شود بنابراین بخش سوم که پس از واژه ها خواهد آمد ویژه برآورد این نیاز است.

برای آشنایی با روش کار رساله، پیشگفتار فارسی کرمان را که در شماره بهار سال ۴۲ این نشریه نگاشته ایم می توان باز دید.

چیزی که در اینجا باید افزود نخست نشانه های است که در واژه نامه به کار رفته است:
— به جای تکرار واژه آوا نوشته است.

[؟] : نشانه تردید در درستی آنچه که نگاشته شده است.

» : نشانه واژه غیر شهری.

← : به جای «رجوع شود به».

« » : نشانه بازگو (نقل قول).

(فک) : فرهنگ کرمانی.

(فل) : فرهنگ لغات بازیافته.

۱- آقای دکتر صادق کیا بجای فلکلار در فارسی واژه «هاموید» را بنداخته است.

(ف) : فرهنگ بهدینان .

(گ) : گفتہریگ (فلکلر) .

دیگر اینکه در جغرافیای منطقه‌ای برای طول و عرض جغرافیایی از فرهنگ آبادیهای ایران و برای دیگر دانستنیها از جلد هشتم فرهنگ جغرافیایی ایران بهره گرفته‌ایم و عددهایی که پس از نامهای جغرافیایی آمده است نمودار طول و عرض جغرافیایی آن نقطه است .

آوانوشت این واژه‌نامه با خلط لاتینی است و ناگزیر ردیف الفبایی آن نیز لاتینی (مانند فرانسوی و انگلیسی) خواهد بود .

این ردیف در بخش اول رساله در آواشناسی نیز چاپ شده است و چون دسترسی به آن برای همه آسان نیست بار دیگر در اینجا بدو انویسی آن می‌پردازیم .

a	â	b	c	d	e	ə	f	g	h	i
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	-	ـ	ـ	ـ	ـ
j	k	l	m	n	o	ـ	p	q	r	s
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	-	ـ	ـ	ـ	ـ
š	t	u	v	x	y	z	ž	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	-	ـ	ـ	ـ	ـ

واگه (صوت)‌ها در بالا با — نشان داده شده‌اند ey ، ou و ow در ردیف الفبایی e و o در می‌آیند .

در هنگام چاپ واژه‌نامه اگر واژه‌های دیگری فراهم آید که صفحه ردیف آنها پیشتر چاپ شده باشد آنها را جدا گانه بار دیف الفبایی پس از واژه‌نامه چاپ خواهیم کرد .

فارسی کرمان

/abdolâbâd-e bâdiz/ **عبدال بادیز** - آباد بادیز - ۲۲*۵۶-۳۰-۳۶ دهکده خانواری سبلوئه در ۳۵ کیلومتری پنجاه خانواری زرند کرمان .

/abdollâ-yi/ **عبداللهی**- خرمای زرد . /abd-ol-lâhi/ **عبداللهی**- نوعی خرمای زرد .

عبداللهای [فب] ، فک .

/ablaq/ **ابلق** - «دو رنگ» فک .

/ablou/ **ابلو** - (شکسته ابله) - ابله، ابله .

/abr/ **ابر** - اسفنج حمام .

/abraš/ **ابرش** - «اسب دور نگ .

سیاه و سفید، قرمز و سفید» فک .

/abrišom-gar/ **ابریشمگر-کسی** - که از پیله، ابریشم به عمل می آورد .

«علاقبند» فک .

/abu-dardâ/ **ابودردا**- نام یکی از یاران پیغمبر اسلام است آش : آشی است که به نذر بهبودی بیماران می بزند [تجانس لفظی درد با ابو دردا شاید هایه کار بوده باشد] .

/abzâr; šemše/ **ابزار؛ شمشه**- شمش بنائی .

/adl/ **عدل** - لشکه یا بسته بزرگی از قماش و پنبه و منسوج و مانند آنها .

برابر، میزان، مستقیم، درست «صف و مستقیم و بدون انحراف» فک .

/adwe/ **ادوه** - ادویه، که فلفل و زرد چوبه ساییده است .

/afâk/ **آفاک**- آفاک .

A

/a/ **آ**- شکسته از [=šâr]: از شهر .

/abâsâbâd/ **عباس آباد** - ۲۸*۴۹-۳۰ دهکده ۱۴ خانواری حومه در ۱۵ کیلومتری مغرب زرند کرمان .

/abâsâbâd/ **عباس آباد** - ۱۸*۳۱-۳۳ دهکده ۸ خانواری کوهینان در ۱۰ کیلومتری شمال مرکز بخش .

/abâsâbâd/ **عباس آباد** - ۲۴*۳۱-۰۸ دهکده دو خانواری طغول جرد (طغول مجرد) در ۴۹ کیلومتری شمال زرند کرمان .

/abâsâbâd/ **عباس آباد** - ۰۰*۲۲ دهکده یک خانواری شهداد کرمان در ۱۲ کیلو متری شرق مرکز بخش .

/âbâsâbâd e bâlâ/ **عباس آباد بالا** - ۱۷*۵۰ دهکده یک خانواری حومه در ۳۰ کیلومتری شمال غربی زرند کرمان .

/abbâs-i/ **عباسی** - مبلغی در ایر جهارشاھی یا یک پنجم قران [منسوب به شاه عباس در بنابر شاهی] .

/abdolâbâd/ **عبدل آباد** - ۲۵*۳۰ دهکده ۸ خانواری حومه در ۱۲ کیلومتری شمال غربی زرند کرمان .

/abdolâbâd/ **عبدل آباد** - ۱۰*۳۰ دهکده شش خانواری چوپار در ۱۴ کیلو متری مغرب ماهان کرمان .

باگین در ۳۰ کیلومتری جنوب غربی کرمان.
سبلوئیه در ۳۰ کیلو متری جنوب زرند
کرمان .

د ۴۱*۵۶-۱۸ دهکده ۴ خانواری
سبلوئیه در ۳۰ کیلو متری جنوب زرند
کرمان .

د ۴۱*۵۷-۰۳ دهکده ۲ خانواری
حرجند در ۶۴ کیلومتری شمال کرمان .

سبلوئیه در ۳۵ کیلو متری جنوب زرند
کرمان .

د ۳۳*۵۷-۵۲ دهکده یک خانواری
در ۱۶ کیلو متری شمال شرقی شهرداد
کرمان .

-/ adhami / اکبرآباد ادهمی -
[?] دهکده ۲ خانواری در ۲۲ کیلو
متری شمال شرقی شهرداد کرمان .

-/ dumene / اکبرآباد دامنه -
د ۴۲*۵۶-۴۲ دهکده ۱۷ خانواری
حتکن در ۸ کیلو متری جنوب شرقی
زرند کرمان .

-/ hajalyas / اکبرآباد حاج
علی اصغر - [?] دهکده یک خانواری
دهستان درختگان، در ۱۵ کیلومتری
شمال کرمان .

-/ hume / اکبرآباد حومه -
د ۳۳*۵۶-۴۷ دهکده ۲۵ خانواری است
در ۳ کیلومتری جنوب غربی زرند کرمان
که در آن غلات و حبوبات و پسته و پنبه
زراعت می شود .

-/ šur / اکبرآباد سور -
د ۲۲*۵۶-۵۱ دهکده ۴ خانواری
در ۱۵ کیلومتری منب زرند کرمان .

[کوکا] -/ aske / عکس -

افراز / *atrâz*/ زمین بندت از
جو یا کاربرن که نتوان آنرا آبیاری کرد.
ملک بخش بندی شده مفروض در برابر مشاعر.
افشار - از ایلات بن رگ / *afšâr*/
منطقه سیرجان است همسکن آنها گوغر
ودولت آباد و جمعیتشان ۱۲۰۰ خانوار
است. کارشان گله داری و کشاورزی و
قالیبافی است.

۱-۱) افشاری فالیچه‌بی که در این
افشار باشد و گاهی نیز به فالیچه‌های ایابی
که طول و عرض آنها به اندازه فالیچه
افشاری تقریباً 1×5 متر باشد افشاری
گویند.

افشون-afšun/ افشن، پر اکنده نه
«نقشهای قالی که دارای شاخ و برگ زیباد
و افشن است» فلک.

۳۱-۲۵*۵۶-۱۸/afzât/
دهیست سی خانواری ۵ در کیلو متری
شمال کوهستان کرمان . [این ده را در
فرهنگ جغرافیائی ایران بهاشتیا afzâr
افزار نوشته‌اند] .

شبیه‌هایی که برای جن ولشکریان زعفرانی می‌سازند. «اجنه ajenne»: جن و «دی»، فک.

- /ajik-majik/ مجيڪ آجيڪ
يأجوج و مأجوج، بهانوهي ازکودكان نيز
گفته مي شود. «جهه هاي ڪوچولو = آجيڪ
محڪ [ف ۲]: ده دد، فاڪ.

/əjɪr/ اجیر - مزدور . شدن ،

- اخراجی /akharâbâd/

فارسی کرمان

علی» فک .

/alâqe ban(d)/ علاقه‌بند- کسی که انواع نجع و قیطان و نوار و منگوله می‌فروشد .

/mâtiti/ الاتی‌تی- ← ماتی‌تی .

/alâxun/ velâxun/ لاخون- بی‌سرا‌نجام، بی‌سامان. «بی‌خانمان و سرگردان (خراسانی) » فل .

/aldang/ الدنگ - گنده و می- غیرت. «آدم گردن کلفت و غرچماق» فک .

= aldeng» قوی- تنومند (بهیدن) - بفتح دال قدر و هرزه (خراسانی) » فل .

/alef-o ošvâr/ alef-o ošvâr- علف‌و‌عشوار- alaf-o ošvâr- علف و سبزه، آب و علف، فک. گیاه و علوفه، شاخ و برگ .

/alengecu/ المنگه‌چو- الکه‌چو بازی- alangečubâzî [جیرفت] : نوعی بازی است. » فک ← الـنـگـهـواـز - /holedeng/ الـنـگـهـواـز- alengevâz- گل و گشاد = النکه‌واز [فب] » فک. [خونه، اتاق] .

/ali boune gir/ علی‌بوونه‌گیر- علو، بهانه‌گیر. «کسی که بهانه‌های بیجا و بیمورد می‌گیرد» فک .

/ali kolengu/ الـکـلـنـگـو- حشرة بـدـبـوـیـ کـهـ درـ درـختـ توـتـ فـراـوانـتـ .

نـامـ عـلـمـیـ آـنـ vrillette «سوراخ‌کنک» است .

/ali mâru/ علی‌مارو- شخصی که صد سال پیش برای خود بال درست کرده بود و از روی بلندیهای افواصل زیادی پرواز

عـسـکـهـ، عـطـسـهـ فـکـ، كـنـدـ، زـدنـ .

/alalhop/ الـلـهـپـ نـشـاـنـسـکـوـتـ درـ باـزـیـهاـ نـیـزـسـکـوـتـ رـاـ باـگـفـتـنـ «الـلـهـپـ» درـ حـالـیـ کـهـ کـفـ دـسـتـ رـاـ بـرـ دـهـانـ خـودـ مـیـ زـنـدـ اـعـلـامـ مـیـ کـنـدـ . «الـلـهـپـ؛ صـدـائـیـ کـهـ باـزـدـنـ کـفـ دـسـتـ بـدـهـانـ هـنـگـامـ خـیـتـ شـدـنـ وـ بـوـرـشـدـنـ حـرـیـفـ درـ آـورـنـدـ» فـکـ .

-/alam šenge/ دـادـ وـ فـرـیـادـیـ کـهـ اـنـبوـهـ مـرـدـ رـاـ فـراـهـمـ آـورـدـهـ وـ رـیـاـکـرـدـنـ، سـوـرـاـهـ اـنـداـخـتـنـ درـسـتـ کـرـدـنـ؛ āšer-o māšar- اـحـشـرـ وـ مـحـشـرـ، هـمـ بـهـمـیـنـ مـعـنـیـ اـسـتـ وـ بـاـهـمـیـنـ فـعـلـهـاـ بـهـ کـارـ مـیـ رـوـدـ . «alam šinga= آـشـوبـ وـ غـوـغاـ (خراسانی= طهرانی) » فـکـ .

/alang/ الـنـگـ - بـعـدـ اـزـ جـداـکـرـدـ گـوـشـتـ» فـکـ .

/alangu/ الـنـگـوـ «دـسـتـبـنـدـ، بـارـهـ» فـکـ، دـسـتـ بـرـ نـجـنـ . خـشـتـیـ : «نـوعـیـ النـکـوـ اـسـتـ» فـکـ . نـیـمـ خـشـتـیـ : «نـوعـیـ النـکـوـ اـسـتـ» = خـشـتـ وـ نـیـمـ خـشـتـ [فـبـ] » فـکـ .

/alâ/ الـاـ - آـگـهـیـ اـسـتـ کـهـ بـاـ آـنـ جـاهـکـنـ بـهـ جـرـخـکـشـ دـسـتـورـ بـالـاـ کـشـیدـنـ درـسـمـانـ رـاـ مـیـ دـهـدـ . گـاهـیـ /alâ bâbo/ هـمـمـیـ گـوـینـدـ. کـوـدـکـانـ نـیـزـ باـآـ وـیـخـشـنـ چـیـزـیـ بـهـرـسـمـانـ وـ تـابـدـادـ آـنـ /alâ bâbo/ بازـیـ مـیـ کـنـدـ .

-/alâciy, alâjiq/ الـچـیـقـ، الـاجـیـقـ الـچـیـقـ، کـلـیـةـ نـیـنـ، کـلـبـهـاـیـ کـهـ درـشـ اـزـنـیـ باـشـدـ .

/alâlu/ الـلـوـ شـکـستـهـ عـلـیـ ؛ alu نـیـزـ شـکـستـهـ آـنـتـ . درـنـدـاـ /alâlo/ وـ alo/ گـوـينـدـ . «عـلـالـوـ» مـخـفـ وـ مـصـفـ /

- /allâ kolengu/ **اللاکلنگو**

«حشره‌ای سین رنگ با بدنه کشیده که با حرکت پاها، بدنه خود را بالا و پائین میبرد. آخوندک [تهران]» فک . ←

/allâ koleng/

- /almâsag/ **الماسگ** - «نوعی

مرض است شاید خوره باشد» فک . در دشنام نیز به کار می‌رود .

/almâsi/ **الماسی** - «دانه‌جواهر

یا حلقه‌ای که در لب کشند. رنگی که میتوان آنرا سیاه کمرنگ خواند» فک سیاه خاکستری فام .

/aluk/ **الوك** - «دانه‌ایست روغنی

که در کوهستان کرمان می‌روید = الوک [ف]» فک. «دانه‌ایست روغنی شبیه پسته یا بادام کوهی که در کوهستان کرمان فراوان است» ف .

- /alumat/ **علومت** - علامت ۱-

نشانه‌چیزی. ۲- علمی که مخصوص دسته معین است و در روزه‌ای عزای محروم جلوی دسته بحر کت در هی آورند. «فلانی بدلعلومت» felani bad alumate، یعنی فلانکس بدینم و بقدم است» فک .

/alxâloq/ **الخالق** : آرخالق

«پوششی که زیر قابی بوشیده اند = الخالق [ف]» فک .

* /alyâbâd/ **على آباد** - ۱۰ *۵۷

۳۰- ۴۸ دهجهار صد خانواری درختگان در ۳۲ کیلومتری شمال شهر قی کرمان = [!]

*/e simk/ **على آبادیمک**

* /alyâbâd/ **على آباد** - ۵۳ *۵۶

۳۱- ۱۷ دهکده ۱۸ خانواری راور

میکرد، بالاخره در حین پرواز درخانه‌ای

افتاد و یا یش بسنگ حوض خورد و شکست و دیگر نتوانست بعمل خود ادامه دهد» فک. «پرندۀ است شکاری

که بیشتر ماهی سیم را شکار می‌کند و آنرا «سیم گیر» نیز گویند (گیلکی) فل.

/ali varkaš/ **على وركش**-لو اوی

که کودکان را می‌آویند. «

موجودی خیالی نظیر « لولو خورخوره » برای ترساندن بچه‌ها می‌گویند « ای

علی و رکش- بچه‌رو و رکش » فک .

- /allâbâd/ **الله آباد** -

۵۶ - ۱۸ *۵۶ - ۳۰ دهکده‌ی است از دهستان زنگی آباد در ۱۸ کیلومتری جنوب عربی کرمان که دارای ۴ خانوار سکنه است .

۳۱- ۱۶ *۵۶-۵۳ دهکده دیگری

بهمن نام است در ۵ کیلومتری راور کرمان که ۴ خانوار سکنه دارد .

۳۳ *۵۶-۶۶ - ۱۳۰ الله آباد سبلوئیه

در ۳۷ کیلومتری جنوب غربی زرند با سه خانوار جمعیت .

۳۱- ۱۸ *۵۶-۲۱ دهکده‌ی است با

سه خانوار سکنه در ۴ کیلومتری جنوب شهر قی کوهستان کرمان .

اللاکلنگ - «نوعی

بازی است که تیری در حدود پنج شش

متر را روی پایه‌ای بارتفاع راک متقرار دهند و روی دوسن تیر دو نفر می‌نشینند و هر یک با فشار آوردن پابزمین بالامیر وند

و دوباره پائین می‌آیند» فک. و دور پایه محور می‌چرخدند

فارسی کرمان

- ۳۰-۴۱ دهکده دخانواری حرجند در
۵۱ کیلومتری شمال کرمان .
- * ۵۶-۱۲ /علی آباد/ alyâbâd/
۳۰-۵۵ دهکده دخانواری سیرین در
۴۵ کیلومتری شمال غربی زرند کرمان.
- * ۵۷-۳۲ /علی آباد/ alyâbâd/
۱۱ دهکده دخانواری سیرچ در
۴۵ کیلومتری جنوب غربی شهداد کرمان.
- * ۵۸-۰۰ /علی آباد/ alyâbâd/
۲۹-۴۱ دهکده دخانواری کشیت در
۱۵۰ کیلومتری جنوب شهداد کرمان .
- ۳۰-۲۸ * ۵۸-۰۰ /علی آباد e alirzâxân/
علیرضاخان - دهکده دخانواری شهداد کرمان در ۲۵ کیلومتری
ده خانواری شهداد کرمان در ۲۵ کیلومتری هر کز بخش .
- ۴۳ * ۶۵-۳۹ /علی آباد بالا/ alyâbâd e bâlâ/
۳۰-۳۰ ده صدت خانواری
دهستان حومه در ۱۸ کیلومتری جنوب
زرند کرمان
- ۵۶-۵۳ /علی آباد بزرگ/ alyâbâd e borz/
۳۰-۳۰ * ۵۶-۵۳ دهکده سه خانواری
زنگی آباد در ۳۲ کیلومتری شمال غربی
کرمان .
- ۵۶-۴۲ /علی آباد جهر/ alyâbâd e jâr/
۳۰-۱۳ * ۵۶-۴۲ دهکده دخانواری
زنگی آباد در ۳۲ کیلومتری شمال غربی
کرمان .
- ۵۶-۴۱ /علی آباد پایین/ alyâbâde pâyin/
۳۱-۳۱ پایین - دهکده چهل
دخانواری دهستان حومه در ۷ کیلومتری
شمال زرند کرمان .
- ۵۷-۰۶ /علی آباد ثانی/ alyâbâd e sâni

- کرمان در ۴ کیلومتری مرکز بخش .
- * ۵۶-۰۸ /علی آباد/ alyâbâd/
۳۱-۳۵ دهکده ۱۷ دخانواری کوهبنان
کرمان در ۳۸ کیلومتری مرکز بخش .
- * ۵۷-۵۶ /علی آباد/ alyâbâd/
۳۰-۳۲ دهکده دوازده دخانواری شهداد
کرمان در ۲۲ کیلومتری مشرق مرکز
بخش .
- * ۵۶-۴۱ /علی آباد/ alyâbâd/
۱۳-۳۰ دهکده ده خانواری باعین در
۴۸ کیلومتری جنوب غربی کرمان .
- * ۵۶-۰۴ /علی آباد/ alyâbâd/
۳۱-۲۴ دهکده ۹ دخانواری کوه بنان
کرمان در ۱۸ کیلومتری مرکز بخش .
- * ۵۷-۴۵ /علی آباد/ alyâbâd/
۱۵-۳۰ دهکده چهار دخانواری اندوهجرد
در ۱۶ کیلومتری جنوب شهداد کرمان .
- * ۵۷-۲۳ /علی آباد/ alyâbâd/
۲۹-۵۵ دهکده سه خانواری ماهان
کرمان در ۲۱ کیلومتری جنوب مرکز بخش .
- * ۵۷-۳۵ /علی آباد/ alyâbâd/
۳۰-۲۶ دهکده سه خانواری دهستان
چهار فرسخ در ۵ کیلومتری شمال غربی
شهداد کرمان .
- * ۵۶-۰۷ /علی آباد/ alyâbâd/
۳۰-۴۸ دهکده سه خانواری حصن در
۶۰ کیلومتری منوب زرند کرمان .
- * ۵۷-۱۴ /علی آباد/ alyâbâd/
۳۰-۴۰ دهکده دو خانواری درختگان
در ۳۰ کیلومتری شمال شرقی کرمان .
- * ۵۷-۰۶ /علی آباد/ alyâbâd/

۱۳ کیلومتری شمال شرقی شهراد کرمان.
 - /e šabjere/ احمدآباد شجره
 ۱۲ - ۳۵-۳۸*۵۱ دهکده یک خانواری
 دهستان سیرین در ۴۳ کیلومتری شمال
 غربی زرند کرمان .
 * /āmedi/ احمدی - ۴۲ - ۵۶
 ۶۰۰۵ - ۳۱ دهکده خانواری دهستان سرستان
 در ۴۰ کیلومتری شمال شرقی زرند کرمان.
 [?] ده ۲۵ خانواری دهستان
 سیرین در ۴۸ کیلومتری غرب زرند کرمان.
 * /āmedye/ احمدیه - ۳۸ - ۵۷
 ۶۰ - ۳۰ دهکده هشت خانواری دهستان
 جوشان در ۴۰ کیلومتری جنوب شهراد
 کرمان .
 /āmen-o bāman/ اهمن و بهمن -
 سرمای روزهای آخر بهمن و اول اسفند.
 «اهمن و بهمن ahmen-vahmen» ده
 روزه بین اول و بازدهم اسفند = اهمن و
 بهمن [ف] فک .
 /amirābād/ امیر آباد -
 ۵۶-۵۶*۲۴ - ۳۰ دهکده بیست از دهستان
 زنگی آباد در ۱۸ کیلومتری شمال کرمان
 دارای ۵ خانوار سکنه .
 ۱۴ - ۵۷*۰۵ - ۳۰ دهکده دیگر بیست
 در ۱۲ کیلومتری منرب ماهان کرمان که
 ۴ خانوار جمعیت دارد .
 /amiryē/ امیریه - ۰۰ - ۵۶
 ۳۱ - ۳۰ دهکده بیست در ۴۵ کیلومتری
 شمال شرقی شهراد کرمان که ۹ خانوار
 سکنه دارد .
 /anār-cin/ انار چین - فصل یا
 جای چیدن انار از درخت .

۵۵-۵۶*۲۵ - ۳۰ دهکده سه خانواری
 زنگی آباد در ۱۸ کیلومتری جنوب غربی
 کرمان .
 /alyābād e simk/ علی آباد سیمک
 ۳۰-۲۸*۵۷ - ۱۰ علی آباد -
 /alyābād e šeyx/ علی آباد شیخ -
 ۰۰ - ۳۰ دهکده چهاردۀ
 خانواری شهراد کرمان در ۲۵ کیلومتری
 شرق مرکز بخش .
 /alyābād e šur/ علی آباد سور -
 ۳۱ - ۴۹*۵۶ دهکده هشت خانواری
 حومه در ۱۰ کیلومتری شمال غربی زرند
 کرمان .
 /al'gāne/ آن - آن -
 /ambār/ انبار - رفتن، زیر
 آوار رفتن، anbār آوار = هوار
 [تهران] فک .
 /āmedābād/ احمدآباد -
 ۳۳-۵۶*۴۵ دهسیست با صد و
 هشتاد خانوار سکنه در ۱۲ کیلومتری
 جنوب غربی زرند . کارستی مردم آن
 قاليباياني با نقشه است .
 /āmedābād/ احمدآباد - ۴۵
 ۳۰ - ۱۰*۵۶ دهکده ۱۰ خانواری
 دهستان باغین در ۳۸ کیلومتری جنوب
 کرمان .
 /āmedābād/ احمدآباد - ۵۶
 ۳۰ - ۲۷*۵۶ ده سه خانواری دهستان
 زنگی آباد در ۳۲ کیلومتری شمال غربی
 کرمان .
 /āmedābād/ احمدآباد - ۵۳
 ۳۰ - ۲۸*۵۷ دهکده یک خانواری در

فارسی کرمان

با کشیدن انگشتها مفاصل را به صدا درآوردن «رگهای انگشت را در کردن، میرزا قاسم ادیب گفته است: «دستی بشکند، فرشی صاف کنند، عباری بتکانند، گردی بیفشناند». خارستان صفحه ۵۹ «فلک».

/انگور/ - انواع آن، faxri عسکری، eyte askeri faxri السکری، loku اللوچه، sahebi السهابی، louce السلوز، saste arus الساسته اروس، syâ السایه، xelili السلیلی است که در باره عروس و خلیلی است که در باره هر کدام درجای خود توضیحی آمده است.

/انگور روپاس-/ angur-e rupas/ تاجریزی که میوه آن را در پیشکشی درمانی به کار می بردند، عنب الشعلب.

/انگور توره-/ angur-e ture/ روپاس، تاجریزی، عنب الشعلب = رزی توره [قب]. «فلک»

/انجوچه-/ anjuje/ گردان، که نام دیگری toxme jennu گردان، toxm-e ruz-gardun تخم جنوانت، toxm-e ruz-gardun تخم جنوانت هم گفته می شود. «تخم آفتابگردان است که بومی دهنده خورند» فلک. ancucak هسته به و تخم سرو بوداده که از هند می آورند (طهرانی). نوعی پسته کوهی (شیرازی) «فلک».

/انقوزه-/ anquze/ است که بیشتر در زنگری به کار می رود، «انقوزه»: از صمنهای داروئی که بوئی تند دارد و دارای خواص بسیار است از آن جمله درد مفاصل را بزودی رفع می کند. انقوزه [قب] «فلک».

-۲۳ /anâressuŋ/

۳۰-۳۵*۵۷ دهکده بیست در ۳۵ کیلو متری شمال شرقی کرمان از دهستان درختگان که سردیس است و در حدود ۱۵ خانوار سکنه دارد.

-۵۰*۵۶-۰۳ /anâru/

۳۰ دهکده بیست در ۴۰ کیلو متری جنوب غربی زرند کرمان که سه خانوار سکنه دارد، **/اندرون/** anderun/ دل» درونه شکم جانوران «اماوه و احشاء، دل اندرونه» فلک.

/اندوهگرد/ andujerd/

(اندوهجرد)-۴۸-۳۰-۱۳*۵۷ دهیست در ۲۴ کیلو متری جنوب شهرداد کرمان که بیش از دویست خانوار جمعیت دارد محصول عمده آن خرما و غله و میوه است.

/انگفت- /angof(t)/

بسیار، پر، هنگفت، [مال] «angoft» زیاد، فراوان = هنگفت [ک] hangoft =

[تهران] «فلک».

/انگل-/ angol/

انگلک کردن «انگشت». انگل کردن angolkerdan انداختن کسی = انگولک کردن [تهران] «فلک».

/انگشتانه-/ angostune/

کمی از جیزی را که قابل پیمانه گیری باشد ye angostune/ یک انگشتانه گویند /-ruv'an/ یک انگشتانه دروغان «انگشتانه» angostone، انگشتونه [قب] ۲ «فلک».

/انگشتاشکستن-/ angos šekasten/

-اقیچ [فب] -ides / عقرب - /a/rab/ آب زیر کاه، موذی و مهیل .

/ عقر بلک - /ayrebak/ درد انگشتان که گاهی به علت فرورفتگی ناخن یا چیز دیگری در بین ناخن یا اس انگشت ایجاد می شود .

/ عرق جوش - /araq-juš/ که به علت عرق کردن از پوست بیرون می زند، عرق سوز، عرق سوتگی .

/ اراذل - /arâzel/ بی تبار، بد جنس .

/ ارچن /arcان(g)/ - جوب محکمی است که از درختی به همین نام فراهم می شود و از آن جو بستی و جماق می سازند. «ارچن» درخت بادام تلخ - برهان قاطع - /är cen/ [پشت روود]: ارچن، ارزن، چوبی است طلائی رنگ و وسنگین و محکم که از آن چوب بستی و جوب چپق، درست می کنند. نام لاتینی Amygdalus reuteri

این درخت /aq/ است، فک \leftarrow گف: /boiss ar-o cemaq-e arcان/. که برای علفبری به کار می رود .

/ ارداس - /ar-dâs/ کنجد می سازند و مال اردکانش معروف است .

- عرب آباد - /arebabâd/ شیره کنجد، حلوا: حلوایی که با شیره کنجد می سازند و مال اردکانش معروف است .

/ انتل - /antal/ «نوعی بوزینه، انتر»، فک .

/ ازروت /anzerut/ که کاربرد درمانی دارد = /felte/ فتیلهایی که آن را با ازروت آشته می کنند و برای درمان در گوش کودکان می گذارند «صمغی است سفید رنگ دود آن برای گوش درد و دفع مورجه مفید است = ازروت [فب]، فک .

/ اپهشو /apešou/ «عطسه». فک [ناماوا] : /kerdan/ کردن \leftarrow گف .

* ۱۹-۳۱-۲۰ خانواری دهستان مرکزی کوهبنان کرمان (ابوروار)

/ اه - /aq/ بیان واکنش در برابر چه بدآیند است یا باعث تهوع شود «اه. لفظی است که برای اظهار تنفسگفته شود، بد، بدمنه»، فک .

/ اقا للا - /aqâqelâ/ داروی گیاهی معروف، آقرقرها

= /qerhâ/ ریشه جوز هندی که در ادویه به کار می رود (شیرازی)، فل .

/ عقب پا - /aqeb-pâ/ بدرقه، رفتن، آمدن. \leftarrow آش عقب پا .

- اغیچ - /ay ic/ aqic; yic; qic/ بوته بیکه بیشتر برای سوخت تنور بکار می بردند و هیزم آن سفید رنگ است. در خنچهای است وحشی که برای سوخت عمومی کرمان بکار می رود. نام لاتینی این درخت Zygodon atriplicoides

فارسی کرمان

«غذائی که شب جمهه» /arvâh mordegi/
می بینند و بر سر قبر مرده می بروند و به فقر ای
می دهند. این غذا معمولاً حلوا، تا برین
[نابرین؛] یاروغن جوشی است» فک.
/arzan/ derou/ ارزن درو - جا
یا هنگام درویدن ارزن.
/asg-cu/ عصاچو: جو بستی =
/cudasti/ چودستی.
- /asədâbâd/ اسدآباد/
۳۱-۳۱*۵۶-۴۰ دهکده دو خانواری
است در ۱۵ کیلومتری شمال کوهبنان.
/ask/ اسک - [کودکانه]: عکس;
ور داشتن.
اسکه - [کودکانه] عطسه.
/askeri/ عسکری - نوعی انکور
بیداهه که مطلوب و مال ماهان و جو پارش
معروف است. «انگور عسکری -
انگور عسکری تهران
است ولی دانه های آن سفتتر و شیرینتر
است» فک.
/astar/ استر - ۱- چارپای معروف.
۲- از ابزارهای شالیافی [استره].
۱- قسمتی از دستگاه شالیافی، میرزا
قاسم ادیب گفته است: که استر زچله ندارد
تمیز چه بی در آغوش او یا گنیز. (نیستان
صفحه ۲۵). ۲- حیوانی که پدرش اسب
ومادرش الاغ است بخلاف قاطر که پدرش
الاغ و مادرش مادیان است. فک [؛] به
ظاهر استر یا قاطر کرده خر نرمادیان است
و کرده نریان و ماده خر را (اگر به عمل
آید) تا تو گویند.
/āšer o māšar/ اهش رومه شر-

- /arebâbâd/ عرب آباد -
۳۰-۴۳*۵۶-۵۸ دهکده دو خانواری
خر جند در ۷۰ کیلومتری شمال کرمان.
/arg/ ارگ - قلعه، دیوانخانه.
سبم، بواسطه ایسکه در جنگل های آمامحمد
خان پناهگاه شاهزاده زند بوده است
در تاریخ مشهور است، «دولتی در کرمان
منزل حاکم یا والی بوده است، میدان»:
میدانی که در جلو ارگ دولتی بوده و
امروزه به میدان باع معروف است بازار؛
بازاری که به میدان ارگ متصل است و
به بازار نغارخونه (نقاره خانه) معروف
است.
/arye/ ارغه - ارقه، یکه بن.
/arune/ ارون - ماده شتری که
بیش از هفت سال دارد. «ارونه بالا»
شر هفت ساله به بالا = ارواوه [فب]، فک.
/aruseku/ اروسکو - عروسک.
/wferangi/ «عروسل فرنگی». بچه های
خوشگل را به اروسکو فرنگی تشبیه
می کنند» فک.
/arusu/ اروسو - حشره ای
کوچک و قرمز نگ که جزو دسته سخت
بالان است و پیشتر در سبزی خوردن و
کاهودیده می شود. آفت خیار و خربزه هم هست
و در مقابل سوم مقاومت زیاد دارد =
آروسو [فب] = عاروسو» فک. ←
/erusu/ آروسو - نام تهرانی
این حشره کفشدوز است فرانسویان آن
را «حیوان خدای خوب» Bête à bon dieu می گویند ←
/gou xodâ/ گو خدا .
- /arvâ mordegi/ اروامرد گی -

اخکو ← /axku/ /tâqu/ ← تاقو .
 اخم - ۱ - ترشویی = /axm/ ، اخم و تخم = هارا درهم
 کشیدن : دو توش کردن ; ۲ - شرمگاه :
 کشیدن : دو توش کردن ; ۲ - شرمگاه :
 /tu axmeš/ /tô taxm/ ، اخم و تخم .
 * ۳۶-۵۶ احمدقان /axmeqan/ .
 ۳۰-۵۸ دهکده دو خانواری هدستان
 سریان در ۱۸ کیلو متری شمال زرد زمین .
 کرمان .
 اخته - ۱ - بی خایه : لقب
 آغمحمدخان قاجار ← گف ، آغمحمدخان
 ۲ - هسته میوه های ریزدانه مانند
 انار - انگور .
 ۳ - برش طولی تنہ درخت که به کار
 درود گری می خورد [الوار] . ۲- کسردن :
 بی خایه کردن جانوران ، بیرون آوردن
 هسته از دانه میوه ، بینیدن و جدا کردن
 تنہ درخت از شاخ و برگ برای درود گری ؛
 سال : پرسال ، کامل ، ۳- اخته -
 « گوسفند بز و گاو و خرسی که تخمها بشان
 را بقصد چاق شدن کشیده اند » کردن ،
 ۱- کشیدن تخمها گوسفند بز و گاو و
 خرس . ۲- تنه های درخت را بشکل الوار
 در آوردن » فک .
 اخ قف - آب دهان ، ۴-
 انداختن . کردن .
 اخیه /axye/ (عربی : اخیة)
 حلقه یا چوبی که در طویله جانوران ، توی
 دیوارها به کار گذاشته اند تازه چیر و افسار
 را به آن بندند . « حلقة آهنى پاين آخور
 که افسار اسب را با آن بندند » فک . ور
 بستن : مهار کردن ، افسار زدن کسی .

- aIam-şenge ← المنشکه (علم شنگه) .
 اشرفی /ašrefi/ سکه ای
 از طلا که تا اوآخر زمان قاجاریه رواج
 داشت وزن آن یک منقال طلا بود و نیم
 اشرفی هم از لحاظ وزن و قیمت نصف اشرفی
 وربع اشرفی هم یک چهارم اشرفی بود »
 فک . اشرفی از اباداعات اشرف افغان بود
 که در بنی شاهی و عیاسی صفویان که از
 فلزهای کم بها ساخته می شد بنام خود از
 طلا سکه زد و بعد هم چنانکه می دانیم
 سکه بزرگ کرد نام سلطنت را در جهان
 نادر ایران زمین و خسرو گیتی سلطان .
 ولی نام اشرفی بجای سکه طلا هنوز هم
 شنیده می شود .
 /aštarxun/ ← اشتخرخون /haštarxun/ ← هشتخرخون .
 اتلک /atəlak/ - بازی کودکانه
 ← گف .
 /atfâr, atfâl/ ← اتفار یا اتفال -
 ادا و اطوار ، ۲- ریختن ، آوردن .
 اتكلی /atkəli/ - تخمینی ، الابختکی
 گترهای بمحاسب ، تخمینی = adkali
 ادلکلی [ف2] = ادلکلی [تهران] atkeli
 بمحاسب ، گترهای ، تخمینی » فک .
 اتللایی /atollâyi/ - اتللایی - عطاء اللهی ،
 نام طایفه ای از کولیان است ← گف .
 اول آب /awel e âb ban(d)/
 بند - موقعی که آبها را برای شخم شنی
 به زمین های کشتی می بندند اول میزان هم
 گفته می شود = اول مهر ماه « اول مهر ماه
 که اجاره های ملکی تجدید می شود » فک .
 آب بند . /âb ban(d) ←

/=az sar cešme gelâlud budan/ آب از سرچشم‌های آسوده بودن - خراب بودن
 /=âvordân e ceš(m)/ پایه و شالدۀ کار / آب آوردن چشم
 /ou ouordân e ceš/ = آب آوردن چشم
 او آوردن چشم ← /âb/ آب .
 /=âvordân e šekam/ آب آوردن شکم
 ← /ouordân e šekam/ شکم
 /=bâlâ/ آب بالا - در قلیانی آب / آب .
 که تنها کوی آن رطوبت کمی داشته باشد .
 این واژه متضاد «سیر نم» است فک .
 /=cekidan/ آب چکیدن - ۱ - چکیدن
 آب، تراوش کردن :
 /=az goje nâxunâš ne mi ceke/ آب از چگنج ناخونا ش نمی‌چکه - آب از
 لای انگشتانش نمی‌ترآود، بیمارخسیس
 است ۲ - آب تهی کردن .
 آب چکو - آب چکان = /ceku/
 او چکو . /ou ceku/ آب
 دیده - شسته شده ، در آب افتاده .
 /ne dide/ آب ندیده - پارچه یا آجر یا
 چیزی که به آب نرسیده باشد =
 /e bârik/ او ندیده . /ou ne dide/ آب باریک - در آمد کم و همیشکی =
 /ou bârik/ او باریک به باریک ساختن :
 به درآمد کم و مستمر خود قناعت کردن .
 /e bileγun xorde/ آب بیلغون خورده - آب بی لکام خورده، بی بند و
 بار - افسار گسیخته و بیحیا : [شهر به شهر
 گشته و آب بیلغون خورده] / آب / آب
 چشم - حیا = /ou ceš/ اوجش . چشم
 ریخته؛ بیحیا . /e dêm e şemşir/ آب

/ayâlbâr/ عیالبار - عیا الوار
 /ayâre/ ایاره - دستبند پهنه
 گویند، «دستبندوالنگوی بزرگ و پهن
 از طلا = ایاره [فب]» فک ← /alangu/ ایاس - «هوای صاف و
 سرد = ایاز [تهران] : هوای خنک» فک .
 /azâb-koš/ عذابکش - کسی که
 باشکنجه کشته شده باشد، کسی که از درنج
 و غم پمیرد؛ شدن، کردن .
 *azîzâbâd/ عزیز آباد ۵۶-۵۴
 ۱۵ ۳۰-۱۲۰ ده خانواری را در دریک
 کیلومتری مغرب مرکز بخش .
 ۹ ۳۵-۳۱ ده کده ۶ خانواری
 کوهستان در ۲۷ کیلومتری شمال غربی
 هر کن بخش .

آ

/âb/ آب - آب /ou/ او . ۱ - در
 معنی آب معروف و شیره میوه .
 ۲ - در معنی اخلاق و میانعاتی که از
 بدن انسان و حیوان تراود .
 ۳ - بیماری چشم که /e morvâri(d)/
 گفته می شود . فعل آن را /=âvarban/ آب آوردن و در طبق قدمیم نزول آب گفته اند،
 Cataracte در چشم پزشکی آن را /=âvordân-e šekam/ آب
 گویند . آوردن شکم؛ بیماری تورم امعاء و احشاء .
 ۴ - جوهش تبیغ و جلالی جواهر؛ فولاد
 داده ≠ فولاد خشک . الماس دار .
 /az-tekuŋ ne xordan/ تکون نخوردن - هیچ گوئه اتفاقی روی ندادن .
 ۱ - به جای آبی بزرگ .

آب رفته و رگشتن - روزگار گذشته باز
 /=e šun az ye ju raftan/.
 آبیون از یه جورفتن - باهم درست
 /=e tilun/.
 آب تیلون = /ou tiluŋ/ آوتیلون
 ← /tiluŋ/. آب خوش-
 آب گوارا - آب خوشی از گلوم پایین
 نرفته : یك دم آسوده نبوده ام .
 آب زیر کا /=e zire kâ/ آب زیر کاه
 کسی که ظاهر آرام و باطن خطر نگذارد
 «آدمی که صاف و رو راست نباشد، کسی
 که شیله پیله دارد» = آب زیر کا [تهران]
 فک = غرب /ayrəb e zir e hasir/
 زیر حصیر . /=i garm kerdaŋ/
 گرم گردن - آمیزش کردن /=ab kaš/ .
 آبکش - جذب کننده آب . /kerdan/
 آب گردن - جنس بدی را به پول تبدیل
 کردن ، به فروش رساندن ، قالب کردن ،
 «جنس بمحالی را بقیمت مناسب فروختن»
 فک . = /ou kerdon/ . او گردن .
 آب کشیده /=kešide/ =
 او کشیده /ou kešide/ .
 چیزی که آنرا با آب خیس کرده باشد: زان -
 /ab ne kešide/ آب نکشیده .
 نتر اشیده و نخر اشیده ، زشت و رکیک ،
 آب /harf e ab ne kešide/ .
 نکشیده - ناسزا و سخن رکیک و خشن
 /ab var dâstan/ ←
 آب و آتش /ou o âteš/ =
 او و آتش - خطر ، کارهای خطر ناک: از -
 گذروندن: از خطر گذروندن ، کودک را به مدد
 /xodeše be =zədan/. تمیز رساندن ،

/ou dâme šemšir/ او دم شمشیر .
 دم شمشیر - تهدید . دادن ، تهدید کردن .
 بیشتر درباره تهدید بیجا و به صورت
 مسخر گی به کار مورد . مده: توب مزن .
 آب /=e dəm e xuše/ دم خوشی یا
 آب خوش- آبی که نزدیک به استنداهای
 سنبله به جو و گندم می دهند =
 /ou dâme xuše/ او دم خوشی .
 آب گل /=e gel álud kerdan/ کردن -
 بدهم اندازی کردن /=e gol e gandom/ آب گل گندم - آبی که موقع گل کردن
 سنبلهها در غلاف ساقچه یا گندم به زراعت
 میدهند «آخرین آب که بگندم دهند» فک . =
 او گل گندم .
 آب گل /=ou gol e gandom/ آبکی /abeki/ - «رقیق ، شل ، کلمایه
 = اوئکی [فب] فک . = /oueki/ .
 آب کمایزد و نه زیاد کردن /=e komâždun e zyâd kerdan/ آب کمایزد و نه زیاد کردن - آب دیزی
 رو زیاد کردن (تهرانی) .
 آب انداختن /=endâxtan/ آب انداختن -
 آبیاری کردن ، پر کردن از آب ، در آب
 ریختن ، آب پس دادن ، شاش کردن و دفع
 هنی در جانوران . تسلیم شدن مرد در برابر
 توقعات زن . «از دست دادن نشاسته و شله
 زرد یا نظائر آنها خود گیرائی خود را
 و شل شدن» فک . «به آب نشستن ماست
 و دوغ و ته نشین شدن آب لیمو و نوع آن
 (خراسانی) » فل . = /ou endâxtan/ .
 آب پاک رو دستش ریختن /=e pâk ru dasteš rixtaŋ/ آب پاک رو دستش ریختن - طمع و انتظار
 و توقعش را بریدن ، او را مأیوس کردن
 /=e rafte var gaštan/ طهرانی «فل .

فارسی کرمان

بردار [...ش آب وردارو شده] بالغ شده . «پسر دوازده سیزده ساله که وارد دوران بلوغ شده است» فک .

- /var dâstan/ آب ور داشتن - کنایه دار بودن، دوپهلو بودن.

/in harfes âb var midâš/ این حرفش آب ور می داش - این سخشن /var dâr/ دو پهلو بود.

/keşide/ آب ور دار - کنایه دار ← آب کشیده و /ne keşide/ آب کشیده و /xod e kart o cangâl xordan/ آب خوده کارت و چنگال خوردن - آب با کارد و چنگال خوردن : فرنگی مابی به خرج دادن .

/xordən e ceš(m)/ چشم - امید داشتن :

/ceşmam âb nemixore/ آب نمی خوره - امید ندارم ، محال می پندارم. /az=gozaštə/ ره آورد. سوقات سفر. /bad/ بد آب - حیوانی که از آب رمی کند = /bad ou/ بادی. /və=zədan/ و ه آب زدن - برای عبور داخل آب شدن .

/bi godâre və=zədan/ آب زدن. نستجده به کاری اقدام کردن و به /das və=resundaŋ/ وبال آن گرفتار شدن.

دس و ه آب رسوندن - دست به آب رساندن، به مستراح رفتن .

/gel berâš və=gereftan/ گل برash و ه آب گرفتن - برایش گرفتاری فراهم کردن. /kenâr e/ کنار آب = /sər e/ سر آب = مستراح .

خودش به زدن، خود را به آب و آتش زدن، به استقبال خطر رفتن، به کارهای خطر ناک اقدام کردن، به هر دری و هر کاری دست زدن . آب گرفتن /oftâdaŋ/ آفناهند - آب /âb oftâde tu koteš/ تو کشش : سوراخش را آب فرا گرفته است، دست پاچه شده است. آفناهند میوه: نیمرس /paz/ شدن؛ آفناهند توپوست؛ کمی فربندن. آب پاز - خوراکی که به جای روغن با آب پخته باشد = /ou paz/ او پز. آب رفت /rafa(t)/ کوتاهی پارچه پس از شستن. آب رفتن: کوتاه شدن پارچه = /və âb raftan/ به آب رفت - کم آب میره، پس از شستن کمی کوتاه می شود . آسال - سالی که باران به اندازه کافی بیارد = /tar-sâ/ یا /ousâl/ ترسال در برابر /xoš(k)sâl/ آب شدن - ذوب شدن، نابود شدن، ازین رفتن. آب شدن زهره - /və šodən e zâre/ ترسیدن شدید = /zârs terak šodan/ ترسیدن زهره = زهره ترکشدن، شکافتی زهره . آب شدن هل - از انتظار بیتاب و توان شدن . قند تو /qan tu deleš/ دلش آب شدن، از خوشحالی ذوق کردن. آب تو /tu dâneš jam šodan/ دهنش جه (ع) شدن - دل بهم خوردن و احساس حالت استفراج کردن . آب /tu deleš tekun/ دلش تکون نخوردن - آب در دلش تکان نخوردن، فارغ و آسوده خاطر بودن. آب /vardâru/ وردارو - آب

بلندی که تاقرن بستم بجای پا تو معمول
بوده است.

آبدار /âb.dâr/ - آبیار،
امور تقسیم آب.
شاداب، پرآب.

- آبدندان /âb dendan/
نوعی انار پرآب و شیرین و بیهسته.
نوعی آب نبات.

آبدرجان /âbderjun, ouderjun/ ۳۱-۰۴*۵۶-۴۲
راور کرمان در ۲۴ کیلومتری جنوب غربی
هر کن بخش.

* آبدران /âb derun/ ۳۰-۴۸
دهکده ۱۴ خانواری دهستان
حسن در ۶۰ کیلومتری شمال غربی
زرنده کرمان.

آبدز(d)ak /âb doz(d)ak/
آبشان، اسپای مانند سرنگ که آبرا
با فشار بیرون براند. * زدن: آب را با
کمک دست و انگشتان فشارند، آب
افشانند با آبشان ← /âbdoz(d)u/ آب
دز(d) و .

آبدز(d)u /âb doz(d)u/
آب، خسک که بر روی آب برخی کاریزها
دیده می شود. ← آبدز(d)ak /
آبدز(d) و .

آبدوغ /âb duγ/ دوغ رقیق =
او دوغ /ou duγ/ آبدوغ
خیار - خوراکی که با آبدوغ و خیار و
سیزی و کشمش و مغز گرد و فرآم شود.
آب گرم /âb e garm/ -

دو خانواری حرجند در ۱۱۰ کیلومتری
شمال کرمان.

/mâz e = dâdan/ مزه آب دادن -

بیطعم و بیمزه بودن =

/mâze ou petti dâdan/ مزه او
پتی دادن /var = gaštan/ آب پس
دادن-آب افتادن /var=gaštene dân/ ور آب گشتن دهن - آب افتادن دهان،
هوس کردن /var ou gaštan/ = ور او گشتن دهن.
آب خوردن - به یک آب خوردن دریا لحظه.

آب ambâr /âb ambâr/ آب انداد - آبا و
اجداد. ** آبا و اجدادی. موروئی .

آباجی /âbâji/ «لفظی است
برای خواذدن خواهر و خطاب باو به کار
میرود» فک. خواهر بزرگش ← /bâji/ آب بند /âb ban(d)/
 محل یا موقع بستن آب ←
اول آب بند /sər e =/ سر
آب بند - جایی که برای تقسیم آب اراضی
تعیین شده است .

[?] آب باریکو /âb bâriku/
هزاره بیست در ۵ کیلومتری شمال کرمان
بر سر راه راور = /ou bâriku/ او باریکو

= آب باز /âb bâz/ شناگر
او باز /ou bâz/ آب بازی -
شناگری .

* آب بید /âb bid/ ۳۰-۰۳
او بید /ou bid/ دهکده
دو خانواری حرجند در ۱۱۰ کیلومتری
شمال کرمان .

آبدست - قبای /âbdas(t); âbdaš(t)/

کردهای زراعتی از آب. پر کردن آب انبار و حوض، برداشتن آب برای مسافت‌های دراز. «پر آب کردن ظرف پس از ساختن برای امتحان که معلوم شود آب چکه میکند یا نه (خراسانی)» فل.

/âb guš(t)/؛ /ou guš(t)/✿

آبگوشت - غذای مشهور که با گوشت و سبزی و حبوبات وادویه در آب جوش می‌پزند و چاشنی مخصوصی از ترشیها و سهایا به آن می‌زنند و بیشتر آبگوشت را به نام آن چاشنی می‌خوانند؛ آبگوشت آب لیمو، آبگوشت آب‌غوره، آبگوشت گوجه‌فرنگی، آبگوشت آب نارنج و به نامهای دیگری نیز از روی اجزائی که در آن می‌ریزند مشهور است. آبگوشت نذری نیز به نام صاحب نذر خوانده می‌شود. «غذایی که از گوشت و اجزای دیگر تهیه کنند و آنرا انواع مختلف است...» فل.

آبگوشت امام حسینی - آبگوشتی که به نذر درایام عاشورا فراهم سازند و شیعیان را اطعام کنند. /ye emâm hoseyni/✿ آبگوشت گوفته -

«بنو شکل پخته می‌شود ۱- گوشت را با نخود و برنج و سبزی می‌کوبند و بعد کوفته‌های بزرگی از آن درست می‌کنند و می‌جوشانند، آلو و تخم مرغ و کشمش هم در آن میریزند و چاشنی آن را سر که شیره میزند. این نوع آبگوشت معروف به کوفته کاسی است.

۲- گوشت را با نخود و برنج و سبزی می‌کوبند و بعد کوفته‌های بزرگی از آن درست می‌کنند و می‌جوشانند، آلو و تخم مرغ و کشمش هم در آن میریزند و چاشنی آن را سر که شیره میزند. این نوع

دهستان جوشان در ۴۵ کیلومتری جنوب غربی شهردار کرمان.

-/ye morvâri(d)/ آبمرواری-

آب مروارید، بیماری چشم = /ou morvâri/✿ ← واژه /âb/ آب.

/âb felfelu/ آبفلفلو - «غذائی

که از آب دروغن و فلفل کوبیده سیاه درست می‌کنند سپس نان در آن ترید کرده و می‌خورند = او فلفلو» فل.

/âb gardun/ آب گردون - چمچمه

بزرگی که چند لیتر گنجایش دارد و آشپزهای شیرینی سازها با آن مابعاد محتوی دیگها را به هم می‌زنند و جا بجا می‌کنند.

/ou gardun/✿ او گردون .

/âb-garm-u؛ ou-garm-u/✿

آب گرم - غذایی که با تخم مرغ و آرد بو داده و پیاز سرخ کرده و سبزیجات در آب جوش درست می‌کنند، و آنرا اشکنه گویند. «آرد را باروغن و پیاز سرخ کنند و بعد از سرخ شدن آب در آن ریزند و می‌گذارند تا جوش آید سپس سبزه می‌ینی در آن ریزند و تخم مرغ در آن شکنند و نان در آن ترید کنند و می‌خورند = اشکنه [تهران]» فل. ← گف /eškene/ آشکنه .

/âb-gir/ آبگیر - گنجایش ظرف

برای آب و مایعات: /ye ma/✿ âbgireše/

یه من آبگیروشه - یك من آب می گيردا گنجایش ظرف، اندازه ظرف مثلاً گویند «این دیگ یك عن آبگیر دارد». فل.

/âbgiri/ آبگیری - پر کردن

در آن میرین ند و میجوشا نند و برای جاشنی آب لیمو بآن میزند. در تهران این نوع آبگوشت را «قیمه آبدار» می خوانند فک. آبگوشت /e b̥ ure/ آبگوشت غوره - «در این آبگوشت سبزی میرین ند و جاشنی آنرا غوره تازه می زند» فک.

آبگوشت سبزی /e sabzi/ آبگوشت سبزی - «آبگوشتی که در آن سبزی ریز ند = بوز باش [تهران]» فک. آبگوشت ساده - «در این آبگوشت کمی برنج و از حبوبات فقط نخود میرین ند = آبگوشت نخود آب» فک.

آبگوشت تنگاب آبگوشتی /e tangâb/ که آب آن کمتر از معمول است. «آبگوشتی است که مقدار آب آن نسبت بوزن گوشت کمتر است» فک. آبگوشت تو شاه - «آبگوشتی که در آن بر گه زردد آلو پز نده» فک.

آب جزو /ab-jezzu/ که با سیب زمینی و پیاز و روغن وادویه در آب جوش فراهم می کنند.

آبکش /abkaš/ کسی که آب از چاه می کشد، ^۱/oukaš/. «مردی که پشت چرخ چاه می نشیند و آب از چاه بر می کشد» فک.

* آبکوه /abku/ - ۱۵ *۵۷ ۳۰-۳۳ - دهکده هفت خانواری دهستان چهار فرسخ در ۳۰ کیلومتری شمال غربی شهراد کرمان.

۲ - معانه بزرگیست در راور کرمان که بیشتر آن را رق آباد می نویسد و مردم آن را /abkuyi/ آبکویی گویند = oukuyi/ اوکویی .

آبگوشت را «آبگوشت سر که شیره» هم می خوانند» فک. /e limu/ آبگوشت لیمو - آبگوشت ساده ای که جاشنی آن را لیمو عمانی زند» فک.

آبگوشت متنجنه /e motanjene/ آبگوشتی که با سلیقه خاص و با مقدار زیادی از حبوبات و مغز گرد و سبزی و جاشنی ها و سسها فراهم شود. «آبگوشتی است که اجزای آن گوشت و مغز گرد و بر گه زردا لو و خرمای قصب [= قصر] و شبليله است» فک.

آبگوشت نخود آبد /e noxodâb/ آبگوشت ساده که بیشتر برای پرهیزانه فراهم می کنند و تنها نخود و پیاز در آن می ریزند = آبگوشت ساده.

آبگوشت قاقفو /e qâteyu/ تهیه این آبگوشت، گوشت را با نخود جی یا نخود خام می کوبند و سبزی در آن خورد می کنند. بعداً از این مخلوط کوفته درست می کنند و کوفته ها را در روغن سرخ می کنند، سیب و گوجه را هم در روغن سرخ می کنند در کوفته ها میرین ند سپس می جوشا نند. جاشنی این آبگوشت آب نارنج یا آب لیمو ترش است. این آبگوشت را قاقق گوشت /qâtoqe gušt/ هم می خوانند. در تهران معروف به آبگوشت کرمانی است» فک.

آبگوشت قیمه /e qeyme/ آبگوشت ساده ای که گوشت آن را برای اینکه زودتر بیند قیمه می کنند، «گوشت را خورد می کنند و چرخ میدهند و سپس لپه